

слѣдниятъ билъ български владѣтель слѣдъ абдикирането на Савина и царувалъ само четиридесетъ дни. Въ царуването на князь Винеха, България встѣпила въ война съ Византия и вслѣдствие на военнитѣ несполуки станалъ държавенъ прѣвратъ, въ който била избита владѣщата династия Вокиль, и възможно е, тогава да е билъ убитъ и самиятъ князь Винехъ⁴⁴.

II. Династия Вокиль.

1. Кормисошъ 735—752.
2. Винехъ 752—759.
3. Умаръ 763.

Слѣдъ това събитие настѣпила епохата на изборнитѣ български владѣтели, която траяла половинъ вѣкъ и се свършила съ възкачването на Крума на владѣтелския прѣстолъ. Дали той е билъ въ нѣкакви роднински връзки съ Кардама и другитѣ си далечни и близки прѣдшественици, не е извѣстно, и затова го считаме за родоначалникъ на нова династия, която носи неговото име и за която сравнително има по-пълни извѣстия. Приемникъ на Крума билъ неговиятъ синъ Омортагъ, който пѣкъ прѣдалъ владѣтелската властъ на третия си синъ Маломиръ.⁴⁵ Слѣдъ послѣдния по неизвѣстни причини, а възможно е и по нѣмане прѣми наследници, се възкачилъ на българския владѣтелски прѣстолъ неговиятъ братанецъ и синъ на Звиница Пресиямъ. Слѣдъ него приелъ владѣтелската властъ неговиятъ синъ князь Борисъ I, който въ послѣднитѣ години на живота си доброволно абдикиралъ и отстѣпилъ владѣтелския прѣстолъ на най-стария си синъ Владимиръ. Понеже послѣдниятъ се обявилъ противъ християнството,

⁴⁴ Theoph. I, 667.

„ Niceph. 77.

„ Златарски В. Н. Студии, Пс. LXIII, 331.

⁴⁵ Theoph. Bulg. Arch. IV, 192, 193, 198, 201, 213.

„ Златарски В. Н. Приемниците на Омортага, Пс. LIII, 755.